

El Govern xinès empara mals tractes massius en presons il·legals

- Els ciutadans que denunciïn abusos de l'Administració són detinguts i apallissats
- Un informe de HRW denuncia que cada any passen per les cel·les 10.000 persones

ADRIÁN FONCILLAS
PEQUÍN

Un activista en favor dels drets humans mostra una habitació d'una 'presó negra' a Pequín. Foto: AP / GREG BAKER

Arriben a Pequín buscant auxili i acaben castigats en centres il·legals. Les *presons negres* són una de les tradicionals xacres de la Xina, tossudament negades per Pequín. Human Rights Watch (HRW), organització de drets humans independent, les dissectiona en un informe de 52 pàgines amb entrevistes a periodistes, advocats i 38 víctimes.

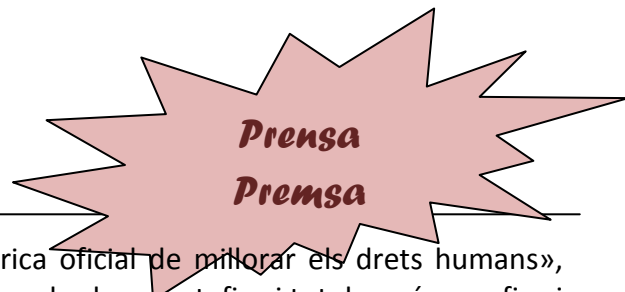
L'informe denuncia que les *presons negres* es camuflen en restaurants, hotels, escoles o hospitals psiquiàtrics. Les víctimes són abduïdes als carrers, privades de les seves possessions, tancades sense càrrecs i castigades durant setmanes. La policia no sol escoltar les seves denúncies posteriors. Uns 10.000 xinesos hi passen anualment.

HRW demostra a més a més amb documents inèdits que al darrere hi ha els Governos locals. Així, s'estableixen sancions als funcionaris locals «que fallin en el control dels peticionaris de la seva àrea geogràfica que vagin a Pequín». També es preveuen premis per cada captura efectuada. Els pinxos contractats reben pagaments diaris d'entre 150 i 200 iuans (15 i 20 euros).

Les *presons negres* es nodreixen principalment de peticionaris, una figura centenària: abans buscaven l'ajuda imperial davant els abusos portats a terme pels mandarins; avui busquen la del Govern central davant els de les províncies.

RECLAMACIONS INÚTILS / Les seves reclamacions radiografien els problemes de la Xina: robatoris de terres, corrupció rampant, abusos legals i policials. Solen deambular per les oficines de queixes, temples de burocràcia inútil. Arriben en massa la setmana de l'Assemblea Nacional Popular, pensant que la concentració de polítics dispara les possibilitats de contacte.

La policia vigila sovint les estacions de trens per impedir-los viatjar a Pequín. Les *presons negres* són l'últim recurs de la cadena mafiosa, reservada als més tossuts. Van sorgir el 2003 després de la desaparició dels centres de detenció per als pagesos arribats a la capital sense permís de residència. El buit policial va ser cobert per facinerosos a sou. Tot i que gestionades pels Governos locals, les presons no existirien sense la passivitat de Pequín, que agraeix el seu control dels problemàtics i poc llustrosos peticionaris.

«Les *presons negres* al cor de Pequín són una burla a la retòrica oficial de millorar els drets humans», considera Sophie Richardson, advocada de HRW. El Govern sempre les ha negat, fins i tot després que fins i tot l'oficialista *China Daily* publicqués el cas de Li Ruirui, violada per un pinxo en una presó secreta. El violador va acabar condemnat però en el transcurs del judici no hi va haver referències a la *presó negra*. La denúncia arriba en vigílies de la visita del president dels Estats Units, Barack Obama, a qui diferents organitzacions de drets humans marcaran de prop. El context no predisposa gens a crítiques més enllà de la xerrameca habitual. La secretària d'Estat, Hillary Clinton, ja va advertir que els drets humans no haurien d'interferir en assumptes com la crisi, el canvi climàtic i la seguretat.

http://elperiodico.cat/default.asp?idpublicacio_PK=46&idioma=CAT&idnoticia_PK=661395&idseccio_PK=1007&h